

[Forsvarsministeren.]

brug for at se på spørgsmålet om yderligere omprioritering af tjenesten for at frigive flere befalingsmænd til skibene.

Det svar, jeg har givet, er ikke særlig detaljeret, og jeg beder hr. Erlendsson forstå, at jeg ikke kan oplyse detaljerne. Men alt i alt kan jeg forsikre hr. Erlendsson og folketinget om, at det ikke står nær så galt til med søværnets beredskab eller duelighed, som det somme tider antydes.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Erlendsson* (FP) til forsvarsministeren:
„Hvilke planer har regeringen for den fremtidige stationering af søværnets skibe?“
(Spm. nr. 72).

Skriftlig begrundelse.

Efter sidste verdenskrig skete en udbygning af Danmarks forsvarsberedskab, herunder en delvis udflytning af søværnet fra København. Udflytningen er imidlertid efterhånden næsten gået i stå, men rytter om planernes gennemførelse eller henlæggelse verserer med mellemrum og skaber usikkerhed både hos myndigheder og det berørte personel.

Erlendsson (FP):

Udflytningen af forsvarets skibe var forudsat at skulle følge udbygningen af flådebaserne i Korsør og Frederikshavn, de mindre enheder til Korsør og andre til Frederikshavn.

Planerne er dog endnu ikke bragt til udførelse, i nogen grad måske betinget af, at de er stødt på modvilje hos det faste personel, der som følge af skibenes hidtidige stationering i København i overvejende grad er bosat i Københavnsområdet. Da der skal gives ekstrabetaling til mandskabet uden for hjemmehavnen, ser vi Frederikshavns skibene dampe sydover, så snart der er tale om liggedage. Begrundelsen er vel den, at der spares penge på lønningskontoen på denne måde — et beløb på 4-5 mill. kr., har jeg hørt nævnt — men de samme penge kunne jo spares ved at stationere de enheder i de respektive flådebaser, som allerede nu har ansvaret for at vedligeholde og klargøre dem. Følgerne for det faste personel vil så naturligt blive, at de, som ikke har særlige

grunde til at være bofaste i København, vil flytte med ud og nyde godt af de billigere leveomkostninger og billigere huspriser på det nye tjenestested, men det behøver jo ingen at være kede af.

Der var vel også en mening med den geografiske placering af de to flådebaser, gående ud på, at søværnets skibe herfra i en given situation lettere og hurtigere vil kunne nå ud i åbent farvand og derved bevare deres manøvre frihed til gavn for den opgave, de er bestemt for at varetage.

Forsvarsministeren (*Erling Brøndum*):

Hr. Erlendsson spørger, hvilke planer regeringen har for den fremtidige stationering af søværnets skibe.

Det kan jeg svare kort på: vi har principielt den opfattelse, at de bemandede og udrustede skibe skal have base i København, mens de ubemandede skibe skal have base i Frederikshavn, der også har særlig NATO-betydning. Den tredje flådestation, Korsør, skal anvendes som anløbshavn og kunne skaffe skibene visse forsyninger. Denne principielle holdning passer med forsvarsforligets beslutninger.

Dertil kommer, at jeg forestiller mig, at man i København især kan tage sig af eftersyn af elektronisk materiel, mens man i Frederikshavn særlig skal tage sig af det mekaniske våbenmateriel ved siden af de almindelige opgaver med at forsyne og vedligeholde de oplagte skibe.

Når hr. Erlendsson i sin begrundelse siger, at der verserer forlydender om snart det ene, snart det andet, har jeg det gode råd til alle: lad være at lytte til rygter. De principper, jeg har nævnt, er ikke nye for nogen, de er i hvert fald ikke nye for søværnets personel, hvis organisationer for længst har fået dem at vide.

Men som allerede den tidligere forsvarsminister, hr. Kjeld Olesen, kunne fortælle, da sagen blev drøftet i folketinget i fjor, er der sat en meget grundig undersøgelse af flådestationernes forhold i gang. Før denne undersøgelse er helt færdig, er det for tidligt at sige noget detaljeret. Jeg vil i hvert fald ikke være bundet, førend undersøgelsen er færdig, hvad jeg regner med den bliver inden længe. De ansatte følger i øvrigt undersøgelsen nøje gennem deres organisationer.

Jeg vil gerne indrømme, at forsvarets per-